

Aan de voorzitter van de Tweede kamer der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Datum: 18 juni 2020

Geachte voorzitter en leden van de Tweede Kamer,

Op 29 juni behandelt u het wetsvoorstel Inburgering. Via deze brief willen we onze zorg uitspreken voor de grote groep gezinsmigranten die de dupe dreigen te worden van dit voorstel.

Stichting GOED is een belangenorganisatie voor Nederlanders in het buitenland. De Stichting streeft naar erkenning voor de ruim één miljoen vertrokken Nederlandse staatsburgers, alsmede diegenen die na een bepaalde tijd weer terugkeren.

Zij behoren in beleidsbeslissingen en wetwijzigingen de aandacht te krijgen die hen toekomt.

De Nederlandse remigrant heeft al met de nodige obstakels te maken ([zie onze recente brief aan Minister Kajsa Ollongren](#)). De remigrant met een buitenlandse partner moet zich naast deze 'gewone' obstakels ook houden aan de strenge regels van de inburgeringsplicht, wat voor veel gezinsmigranten financieel bijna niet meer haalbaar is.

De Stichting ziet met regelmaat verhalen voorbijkomen van Nederlanders die terugkeren naar Nederland met een buitenlandse partner (met of zonder kinderen) en vervolgens van pure ellende, frustratie en noodzaak weer vertrekken. Ze hebben geen andere keuze dan zich in een ander EU-land te vestigen, terug te keren naar het woonland van hun partner, hun relatie te verbreken of in het ergste geval kinderen te scheiden van vader of moeder. Wij vragen ons echt af of er er niet iets goed mis is binnen het systeem, als het voor een Nederlands staatsburger bijna onmogelijk wordt zich weer te vestigen in Nederland simpelweg omdat hij/zij een non-EU partner heeft.

Stichting GOED ondersteunt daarom de tomeloze inzet van de **FB Groep INBURGERAARS 2013 – 2020**. Zij zetten zich al lange tijd in voor de Nederlanders die terugkeren met een buitenlandse partner. Het is daarom zeer teleurstellend dat de nieuwe inburgeringswet, grof gezegd, geen rekening houdt met deze groep. De positie van gezinsmigranten, bijna de helft van de inburgeraars, wordt stilzwijgend genegeerd. Er wordt aangenomen dat zij een grotere zelfredzaamheid en eigen verantwoordelijkheid zouden hebben, dan statushouders. Echter, de zelfredzaamheid is, wanneer de inburgeringsplicht hogere eisen én kosten (waaronder boetes) met zich meebrengt, niet altijd zo vanzelfsprekend meer. Dit is met name zuur, als men bedenkt dat veel buitenlandse partners al goed 'ingeburgerd' zijn.

Gezinsmigranten, die normaal gesproken al snel goed meedraaien in de samenleving, worden op deze manier onnodig belast en benadeeld, dit doordat men de nieuwe inburgeringswet baseert op het migratiebeleid.

Wij hopen en verzoeken dringend om deze gezinsmigranten, tijdens de behandeling van dit wetsvoorstel, de extra aandacht en erkenning te geven die zij verdienen.

In afwachting van uw reactie, namens,

Stichting GOED

Antionietta Sgherzi

